

Vader Hans van Egmond ontwerpt met pen en papier, dochter Britta en zoon Diederik werken digitaal in 3D. Twee generaties architecten, die samen de mooiste droomhuizen bouwen.

Opgegroeid aan
de tekentafel

In de kantoorvilla van Van Egmond Totaal Architectuur in Noordwijk is alles ruim, wit en licht. Overvloedige lichtinval door hoge ramen, hoge plafonds, een 'prettig binnenklimaat'. Rust. Vanuit de directiekamer van Britta en Diederik van Egmond kijk je in de tuin. De zon schijnt, de vogels fluiten. Het pand, een oude bollenvilla, heeft de allure die past bij een bureau dat veel ontwerpt in 'het hogere segment'.

Exclusieve villa's en residenties voor de well-to-do, de top van bedrijven, voetballers, bekende Nederlanders. Ze maken 'van vijfsterrenvilla tot sociale woning', zegt Britta van Egmond. Scholen, zorggebouwen, een jeugdgerangenis. Britta heeft net de afdelingen laten zien; trapjes, verdiepingen en werkruimtes met medewerkers achter hun schermen, tekenaars, rekenaars, interieurarchitecten. De kamer naast

die van Britta en Diederik is van vader Hans (67) en oom Ben van Egmond. Ze werken aan tekentafels, klassiek met inktpen en papier. Britta en Diederik ontwerpen digitaal in 3D. Twee generaties, met een binnenwand ertussen.

Altijd samen eten

Hans deed de hts en studeerde architectuur aan de TU Delft. Op zijn 22ste begon hij zijn eigen bureau in Noordwijk. Hij trouwde met Monica,

een Noordwijkse, de moeder van Britta (39), Diederik (36) en twee zussen. Hans ontwierp dakkapellen en tuinmuren, later huizen, winkels. Hij studeerde nog toen het bureau tot vijftien man was gegroeid. In de jaren tachtig stortte de markt in. 'Je vecht met honderd architecten om een opdracht voor zes sociale woningen', vertelt Hans. 'Ik dacht: waar kun je in een crisis als architect nog wel geld verdienen? Daar waar geld is. In het hogere segment.' Diederik: 'We waren ons ervan bewust dat we een ondernemersgezin waren. Vader leefde voor de zaak. Hij was veel weg, maar we aten altijd samen. 's Avonds legde hij ons in bed. Hij zorgde dat hij er was.' Ze woonden dicht bij kantoor, ze waren er kind aan

'Vader leefde voor de zaak. Hij was veel weg, maar we aten altijd samen'

huis. Britta en Diederik groeiden op aan, of onder, de tekentafel.

Naar Londen?

De familie was actief in het dorpsleven. Ze organiseerden festivals en concerten. De kleine Britta gaf bloemen aan de artiesten. Ze wist dat ze wat creatiefs wilde doen, en na de middelbare school ging ze naar de Rietveld Academie, richting architectuur, in de voetsporen van vader. Ze studeerde aan de prestigieuze Architectural Association School of Architecture in Londen, ook de school van Rem Koolhaas en Ben van Berkel. Ze was net afgestudeerd, toen Hans tegen haar zei: ik heb een leuke opdracht voor je. De nieuwe kantoren van de Endemol Holding in Hilversum.

Hans van Egmond

(1947)

Richtte tijdens zijn studie bouwkunde in 1974 zijn eigen architectenbureau op. Werkte al vroeg nauw samen met zijn broer Ben. Verkocht het bureau in 2012 aan twee van zijn vier kinderen. Nog steeds werkzaam in het bedrijf.

Britta Baretta-Van Egmond

(1974)

Studeerde in 2001 af aan de prestigieuze Architectural Association in Londen. Nu eigenaar van het familiebedrijf samen met broer Diederik. Moeder van drie zoons. Benoemd in de The Next Women top 100 meest succesvolle ondernemersvrouwen van Nederland.

Diederik van Egmond

(1977)

Werkte na zijn afstuderen aan de TU Delft in 2003 bij architect Coes Dam. Nu als architect met zus Britta eigenaar van Van Egmond Totaal Architectuur. Diederik heeft drie dochters.

Britta kwam terug en ging aan de slag. 'Het was zó leuk', zegt ze. Ze kreeg een aanbieding van het prestigieuze bureau van Zaha Hadid in Londen. Ze sloeg het af. Ze koos voor Noordwijk, het bureau van vader. Bij haar familie. Diederik ging na de TU Delft bij architect Cees Dam in Amsterdam werken. 'Dat was ook fantastisch', zegt hij. Dat was ook een familiebedrijf. Maar thuis bleef trekken. Toen Hans en Britta vroegen of het niet eens tijd werd dat

hij terug naar Noordwijk kwam, naar het bedrijf van zijn eigen familie, was de keuze eigenlijk al gemaakt.

Kinderen om je heen

'Het ging heel natuurlijk', zegt Diederik. Vader en zoon-twisten, die dingen hebben ze niet gehad. 'Je strijdt voor dezelfde zaak', zegt hij. Britta: 'Je familie is iets waarop je kunt terugvallen, waarop je kunt vertrouwen.' Hans: 'Het gaat harmonisch. Het is

een geschenk dat je met je familie kan werken. Dat je elke dag met je zoon en dochter kan werken, dat je elke dag de kinderen om je heen hebt.' Het familiegevoel beperkt zich niet tot de naamgevers van het bedrijf. Er is weinig verloop van personeel, een grote loyaliteit. Britta: 'Wij weten alles van onze mensen, hun gezinnen. Als er problemen zijn, proberen we ze te helpen.' Diederik: 'Je deelt goede en slechte momenten.' Hoogtijdagen

Britta en Diederik werden in het diepe gegooid, de rolverdeling was wel gelijk duidelijk

worden gevierd, er is een jaarlijks kerstdiner, aan het begin van de bouwvak een barbecue. Buiten dat wordt er gewoon hard gewerkt. In 2007 namen Britta en Diederik de directietaken van hun vader over. Hans' toenmalige vrouw was ziek, en hij nam een halfjaar vrij om voor haar te zorgen. Britta en Diederik werden in het diepe gegooid. Het was een ongelukkige aanleiding, maar het voordeel was dat de rolverdeling meteen duidelijk was. De opdrachtgevers wisten met wie ze voortaan te maken hadden. Toen Hans terugkwam, wilde hij alleen nog maar ontwerpen. Vroeger deed hij het management erbij. 'Ik merk dat zij het veel professioneler aanpakken', zegt hij. Diederik: 'We namen wel 36 mensen personeel over.' Britta en hij zijn heel gericht bezig geweest processen in kaart te brengen, de vertaalslag te maken naar tekenen in 3D.

Stukje geluk

Ze hebben een fantastische baan, zeggen ze. Hans: 'Je bedenkt iets en een jaar later staat het er.' Diederik: 'Er lopen mensen door je droom.' En Britta: 'We proberen wat extra's te doen, een stukje geluk erin te brengen.' Samen werken ze aan het 30.000 vierkante meter grote hotel- en appartementengebouw aan de Noordwijkse boulevard. Een woonzorg- en welzijnsgebouw van 25.000 vierkante meter in Sassenheim is net af. Britta: 'Het is geweldig om je creativiteit steeds weer op een andere manier te laten spreken. De ene dag ontwerpen we zorgconcepten, dan weer de meest fantastische villa's met zwembaden.' De villa's zijn droomhuizen. In de scholen die ze bouwen, moeten kinderen zich veilig en gewaardeerd voelen, leren in een prettige, lichte en speelse omgeving waar hun fantasie

wordt geprikkeld.

Britta en Diederik hebben zelf allebei drie kinderen. Die van Diederik zijn 1, 3 en 5. 'Met mijn dochters bouw ik momenteel een boomhut, geheel naar het ontwerp van de meiden.' Zijn vrouw Els is ook architect bij Van Egmond. De jongens van Britta zijn 5, 7 en 9. Als de school uit is, komt de oudste vaak even buurten op kantoor. Britta en Diederik financierden de overname gedeeltelijk bij hun vader, en voor een deel bij de Rabobank. Hans: 'Ik ben mijn hele leven bij de Rabobank geweest. Het is een historische relatie. Het is perfect gegaan.' Diederik: 'We hebben ons uitgebreid laten adviseren, over alles waarmee je rekening moet houden.' Britta: 'We wilden dat er goed voor vader werd gezorgd en dat wij de ruimte kregen om uit te bouwen. Dat is gelukt. We willen gewoon goed voor elkaar zorgen, twee kanten op.' ●